

odezwy do członków P. Z. E. z przedstawieniem ciężkiego położenia finansowego, wezwaniem do regularnego i możliwie wczesnego uiszczania składek członkowskich, zwłaszcza zaległych, zjednywania nowych członków i z apelem do członków zamożniejszych o datki pieniężne ponad obowiązującą składkę roczną.

2. Walne Zgromadzenie P. Z. E. z dnia 4 stycznia 1926 r. wzywa Zarząd, ażeby zwrócił się do Departamentu Nauki i Szkół Wyższych Min. W. R. i O. P. z memorjałem, w którym ma być przedstawione szczegółowo znaczenie działalności P. Z. E. i niezbędność dalszych zasiłków Ministerstwa dla podtrzymania tej działalności przez wydawanie P. P. E.

Nastąpiła część naukowa z wykładem Prof. J. Łomnickiego p. t.: Fauny dyluwjalne chrząszczów Polski.

Zebrań miesięcznych.

I. 1 lutego.

Prof. Łomnicki — Notatki koleopterologiczne;

Noskiewicz — Nowe pszczoły z Dalmacji;

Stöckl — Motyle rzadsze i nowe, zebrane w ll. 1922 do 1925 w okolicach Lwowa, Janowa i Worochty. Część IV. (ref. Dr. Świątkiewicz);

Szulczewski — Materiały do fauny Czerwców miasta Poznania (odcz. sekretarz);

Trella — Wykaz chrząszczów okolic Przemyśla: *Trichopterygidae*, *Scaphidiidae*, *Histeridae* (odcz. sekretarz).

II. 1 marca.

Prof. Kozikowski — Dalsze badania nad rójką i biologją chrząszcza majowego w Polsce;

Dr. Kuntze — Pasożyty borecznika (*Lophyrus pallidus*);

Trella — Wykaz chrząszczów okolic Przemyśla: *Carabidae*, *Rhysodidae* (odcz. sekretarz);

Dr. Heller pokazuje roentgenogramy poczwerek *Deilephila euphorbiae* L., wykonane do pracy wspólnej z dr. Meiselsem.

Referaty (Bibliographie).

Jan Stach. 1. Polskie przczutki (Machilidae ordo Thysanura); ich rozsiedlenie i znaczenie dla

pewnych zagadnień zoogeograficznych. Spraw. Kom. Fiz. P. A. U. LX, Kraków. 2. Über die in Polen vorkommenden Felsenspringer (*Machil.*) u. über d. Bedeutung dieser Ins. zur Beurteilung einiger zoogeogr. Probleme. Bull. de l'Ac. Pol. des Sc. et des Lettres. Cl. d. Sc. Math. et Nat. Sér. B. Sc. Nat. 1925.

1. Na podstawie prawie zupełnej identyczności fauny przrzutek w bursztynie bałtyckim z dzisiejszą fauną środk. i połudn. Europy stwierdza autor nieznaczne przesunięcie na południe fauny 3-rzędnej. Czas tego, dający się wypośrodkować z obecnego roz-siedlenia, przypada na dyluwjum. Uderzające ubóstwo *Machilidów* w Polsce (jedyny gat. śródładowy *Lepismachilis notata* Stach i jedyny halofil *Petrobius balticus* Stach) w stosunku do krajów zachodnich i południowych da się wytłómaczyć dłużej trwającym złodowaceniem naszych terenów. Następuje szczegółowy opis nowego gat. *Lepismachilis notata* i jego odmiany *aureodorsata*.
2. Tosamo po niemiecku. K.

Jan Stach. Apterygogenea-Bezskrzydłe. Podręcznik do zbierania i konserwowania zwierząt. Zesz. 6. 1926. Warszawa. Wydawn. Polsk. Państw. Muzeum Przyrodn.

Autor, tak zasłużony badacz Apterygogeneów światowych, podał na 30 stronach wyczerpujące uwagi o życiu i zbieraniu tych owadów jakoteż ich klasyfikację, przez co ułatwił zapoznanie się z tą ciekawą podgromadą. 17 rysunków zdobi powyższą pracę. Szkoda tylko, że redakcja tak cennego Wydawnictwa zdecydowała się odłączyć Apterygogenea od reszty owadów, zawartych w zeszyście 5-ym. Mamy nadzieję, że w następnym wydaniu nastąpi zespolenie. K.

Stefan Stach. *Lygris testata* var. *insulicola* Stgr. z wyżynnych torfowisk Podhala. Spraw. Kom. Fiz. P. A. U. LX. Kraków.

Autor znalazł na torfowiskach wyżynnych Podhala koło Czarnego Dunajca większą ilość okazów motyla-miernikowca *Lygris testata* L. o odmiennem ubarwieniu i zalicza je na tej podstawie do var. *insulicola* Stgr. Jako taką uważa ją za relikw okresu zimnicjszego na Podhalu. K.

Walther Horn. Über die Genese von *Cicindela hybrida*- und *campestris*-Formen etc. Ent. Mitteil. XV. 1. 1926. Berlin-Dahlem.

Po skontrolowaniu dotyczącego materiału *C. hybr.* subsp. *maritima* wyznacza autor rozsiedlenie jej odmiennie niż dotychczas to przyjmowano; większość stanowisk przypada na piaski nadrzeczne płdn. Rosji, Polski, Łotwy, Estonji i Finlandji; wobec tego obszaru śródlądowego znikomy jest skrawek wybrzeża Bałtyku i morza Północnego. Stąd wniosek, że *maritima* z głębi łądu zdobyła wybrzeże morskie a nie odwrotnie. Stanowiska polskie cytowane przez autora są: Puławy (w pracy mylnie: Putawy), Lublin i Brześć n. Bugiem (podany jeszcze wedle rosyjskiej pisowni). Okazy z Puław miał autor pożyczone z Muzeum im. Dzieduszyckich i darowane od dra Minkiewicza. K.

Dr. Th. Becker u. † Dr. J. Schnabl. Dipteren von W. W. Sawinsky an den Ufern des Baikal-Sees im J. 1902 gesammelt. Ibidem.

Nowy przyczynek ze strony nauki polskiej do badań Bajkału, tak dobrze znanego z prac nestora naszych zoologów, prof. B. Dybowskiego. W publikacji niniejszej, która ukazała się w spóźnionym terminie, Schnabl (pisownia wedle własnoręcznego podpisu na fotografii w Muzeum im. Dzieduszyckich) opracował *Anthomyidae*; z 16 wymienionych form nowo opisane 2 gatunki i 1 odm. *Hoplogaster baicalensis*, *Coenosia lacustris* i *C. lac.* var. (nie nazwana). K.

Dr. T. Jaczewski. Uwagi o wioślakach. Notes on *Corixidae*. Ann. Zoolog. Mus. Pol. Hist. Nat. V. 1. Warszawa.

Uzupełnienie opisu *Callicorixa transversa* (Fieb.) cechami samca; po drugie rozszerzony opis gat. *Agraptocorixa hyalini-pennis* (Fbr.) na podstawie okazów z Pendżabu, które przez porównanie z paratypami Fabrycjusza okazały się przynależne tutaj. Gatunek pow., znany dotąd z Sumatry, przydziela autor do rodzaju Kirkaldy'ego *Agraptocorixa*. K.

Verhandlungen des III. Internationalen Entomologen-Kongresses. Zürich, 19—25 Juli 1925. Bd. I. II. 1926.

Tom I. o przebiegu Kongresu ma 72 str.; II., obejmujący referaty wygłoszone, 646 z 20 tablicami i 61 rysunkami tekstowymi. Wśród referatów 6 polskich, o których wiadomości podano na tem miejscu w poprzednim roczniku. K.

Prof. Dr. Fritz Netolitzky. Die Verbreitung des *Bembidion decoratum* Duft. Beil. zu Ent. Blätt., Jhg. 22. Heft 2. Berlin 1926.

Karta rozszedlenia wymienionego niestrudka z objaśnieniem. Największe zagęszczenie stanowisk wykazuje obszar Alp; oderwane wyspy sięgają na południe i zachód po Pireneje, na południu są jeszcze na półwyspie Apenińskim i w półn. zach. części Bałkańskiego, na wschodzie w Karpatach Siedmiogrodu a na północy w Karpatach Polski i połudn. części Niemiec.

Z Polski wymieniona jest Bóbrka w Karpatach na podstawie okazu Muzeum im. Dzieduszyckich, zebranego przez M. Nowickiego. Ł.

G. Heinrich. Zur Systematik der Ichneumoninae stenopneusticae (Hym.). Deutsche Entom. Zeitschr. 1926.

Pseudoamblyteles gen. nov. Dla umieszczanego dotychczas w rodzaju *Amblyteles* gatunku *A. homocerus* Wesm. tworzy autor nowy rodzaj pod wymienioną powyżej nazwą. Cech rodzajowych dostarcza budowa pazurków. Okazy, na których autor głównie się opiera, pochodzą z Worochty w dolinie Prutu; otrzymał je Dr. M. Świątkiewicz z gąsienic *Plusia illustris*. Okazy te uznał autor za nową odmianę: *var. noskiewiczii*. N.

Roman Kuntze, Pasożyty Borecznika jasnobrzuchego (*Lophyrus pallidus* Kl.) w Puszczy Niepołomickiej. Sylwan 1926.

Na podstawie analizy b. bogatego materiału oprzędów Borecznika jasnobrzuchego i licznych hodowli tych oprzędów uzyskał autor obraz stosunków ilościowych pasorzytów do szkodnika, ilustrujący, w jakim stopniu przyczyniają się poszczególne pasorzyty do likwidacji masowego wystąpienia rośliniarki. Badany wypadek należał do tej kategorii, w której główną rolę w zwalczaniu szkodnika odgrywały grzyby (*Isaria*) a nie pasorzytne owady (*Ichneumonidae*, *Chalcididae*, *Tachinidae*). Wśród tych ostatnich

najenergiczniej działał *Eulophus lofhyrorum* Hart. Autor zestawia też wyniki swych badań z danymi Ratzeburga i Sitowskiego. N.

K. Simm. O nowym dla południowo-zachodniej Polski, rzekomym szkodniku cieplarnianym *Tachycinetes asynamorus* Adel. Ogrodnictwo 1926.

Gatunek ten, zawleczony do Europy przed 20 mniej więcej laty, prawdopodobnie z Ameryki środk. lub Kolumbji, pojawił się w r. 1925 licznie w jednej z cieplarni w Białej. Autor podaje dokładny opis owada i rezultaty własnych badań biologicznych, z których wynika, że gatunek ten nie jest szkodnikiem cieplarnianym, a w każdym razie nie groźnym, gdyż żywi się przeżawnie mięsem. N.

A. Kozikowski. Chrabąszcz w Polsce. Sylwan 1926. The Cockchafer in Poland. International Institute of Agriculture. World Forestry Congress 1926. Nr. 138.

Publikacja polska jest tłumaczeniem rozprawy drugiej ogłoszonej w Sprawozdaniach z I. Międzynarodowego Kongresu Leśników w Rzymie w r. 1926. Autor podaje wyniki ankiety prowadzonej w l. 1923—1925, dotyczącej lat rójkowych i szkód wyrządzanych przez pędraki chrabąszcza na ziemiach polskich. Sześć mapek przedstawia lata rójkowe (mniej więcej według artykułu Pol. Pisma Ent. IV. 1.), wielkość szkód wyrządzanych przez pędraki w szkółkach lasowych (w % zniszczonych sadzonek) i gęstość otrzymanych odpowiedzi. R. K.

Z obcej literatury.

Dr. M. Hering. Die Ökologie der blattminierenden Insektenlarven. 8°, 254 str., 67 rys. w tekście 2 tabl. (1 kolorowa). Berlin 1926. Nakł. f-y: Gebrüder Borntraeger. Cena 18 Mk.

Poraz pierwszy w całości przedstawiona biologja larw, drążących chodniki (hyponomium) w liściach. Autor, od szeregu lat publikujący studja z tej dziedziny (hyponomiologii), kreśli szcze-